

Briezsnyik Lászlóné

Könyvtár

Első élményem a nyomtatott szó „csodájáról” Nagymamám esti szokása: minden este elővette a Kincses Kalendárium-ot, s felolvasta, hogy másnap milyen nap lesz, milyen tennivalók várnak ránk a „régiek” szerint, mit kell vetni, készülni a következő ünnepre, milyen népszokások vonatkoznak erre a napra? Mikor kel a nap? Kinek lesz névnapja...Vajon honnan tudták ezt a sok mindent azok, akik nyomtatták a kalendáriumot? Sokat gondolkoztam kisgyerekként, ha már nincsenek itt a azok az emberek, hogyan tudjuk, mit gondoltak? Persze akkor még nem láttam a Biblián kívül más könyvet! S akkor megkaptam első meséskönyvemet! Csoda volt, gyönyörű történeteket olvastam belőle. Négy éves koromig a nagyszüleim neveltek, s mikor a szüleimnél „városi” gyerek lettem, csodálatos, jó illatú, gyönyörű kötésű könyvek sorakoztak a családi könyvespolcon.

Édesapám vitt először el a Görbe utcai gyermekkönyvtárba, ahol egy átalakított lakás várt minket. S akkor kinyílt a világ! Eddig nem látott, rajzos, színes mesekönyvek, nagyobbaknak való, kevesebb képet tartalmazó „gondolkodtató” kötetek sokasága, s bármelyiket hazavihettük, kikölcsönözhattük. Otthon még a szüleim olvasták fel őket, azután a képek alapján én mondtam a mesét a húgomnak, - s felnőtt fejjel óvónéniként – a mesemondás lett igen kedves teendőm! Már rájöttem, hogy őseink szájhagyományait összegyűjtötték, kinyomtatták, s itt egy könyv formájában bármikor „találkozhatom Velük”! Már alig vártam, hogy én is egyedül tudjak olvasni! Ahogy nőtem, okosodtam, mindennek a lényegét, a történetét, akartam megismerni. Így állandóan kérdeztem, kutakodtam, kerestem a válaszokat. S sokszor a könyvtárban találtam meg a feleletet.

Mennyire kifejező a magyar nyelv! Könyvtár! A könyvek tárháza. Kitaruló könyvek. Többféle értelmezés, de mind a szerző, szerzők gondolatainak átadását, az adni vágyást szolgálja. Melyik kötetet választjuk? Rajtunk múlik. A könyvek életem minden szakaszában, akkori élethelyzetemnek, érdeklődésemnek megfelelően, de mindig elérhető segítséget, válaszokat, mások által átélt megoldásokat, új ismereteket, új látásmódot, megoldást adtak.

Itthoni gyűjteményem kedves darabjai: a gyerekkori mesekönyveim, Fekete István kedves állattörténetei, varázslatos leírásai, a Pöttyös, Csikos könyvek, életrajzok, stb. a gyerekeimnek is, most az unokámnak is újdonságokat tudtak, tudnak adni. Több könyv meghatározó élményt adott: Jacques-Yves Cousteau vízalatti felfedezései, gyönyörű képei, - amikor még nem láthattuk a tévében – útleírások, Tolkien világa, a világirodalom regényei, s még mi minden! A belőlük fakadó elképzelések, fantáziám teremtményei. Több évtized múlva megfilmesítve találok ismét velük. Csodálatos más elképzeléseit, azok megvalósítását látni! De valahogy a könyv mindig jobb! – Nekem! –

Egy könyv, egy tárgy! Mennyi tudás, tapasztalat, fejlesztés, munka rejlik ebben a tárgyban! A papír előállítás, nyomtatás, kötés, s a szellemi munka! Már természetes, hogy kezünkben tarthatjuk! Milyen hosszú idő kellett ehhez! Digitális korunkban mindez gyorsabb, hatékonyabb, fizikailag is könnyebb, mobil, modern. Megváltozott a világ!

De néha olyan jó a fizikai valóságában megfogni egy kötetet, belélegezni a friss papír illatát, a nyomdafesték szagát, leülni, bekuckózni, elmerülni valaki más által teremtett világba! Szeretném, ha minél többen átélnék ezt a semmi mással nem helyettesíthető, csodálatos érzést, s utána jöhet ismét a „való” világunk!

Az évek során iskolai, városrészi, majd a városi könyvtár tagja lettem, s kisebb megszakítással vagyok ma is. Nagyon szeretem az épületet, a termék hangulatát, rengeteg kedves, meghatározó emlék köt ide. Gyermekeim beíratása a gyermekkönyvtárba, író-olvasó találkozók, rendezvények.

Nagyon szerencsés embernek tartom magam, hogy abban a korban élhetek, amikor az élet minden területén olyan mélyreható, előremutató változások, felfedezések történtek, s történnek, amelyek új világot teremtenek valamennyiünknek. De ez a csodás, - elődeinknek elképzelhetetlen valóság – sosem alakult volna ki a régmúltban, akár csak néhány generációval előttünk élők felhalmozott, átadott ismeretei, tudása, tapasztalatai nélkül. Az utóbbi hatvan-nyolcvan év nemcsak a tudomány, a technika rohamos fejlődését, - remélem – az emberek világnézetét, egymáshoz, környezetükhöz, a világhoz való hozzáállását is megváltoztatta, folyamatosan újmegoldások születnek a felmerülő problémákra, melyek alapja az eddigi ismeretek összessége.

Ám ez a sok felhalmozott tudás, ismeret csak tárgyak együttese lenne az itt dolgozók nélkül. Mindig szeretettel, kedves odafigyeléssel, a segítség felajánlásával fogadnak valamennyien! Kedves szavak, kis történetek, aktuális jókívánságok, több éves ismeretségek, egymáshoz odafordulás, minden kedves gesztus megerősíti bennem a szeretet érzését. Valamennyiüknek köszönöm szépen szakmai felkészültségüket, kedvességüket, azt, hogy mosolyogva jövök, s megyek el, hogy mindig öröm, ha a Könyvtárba jövök!